తెల్లని కాగితాలు

ప్రతాప్

నిన్న ఈ స్థలమంతా పైరు, పంట లేని బంజరు భూములు !
కుడి ఎడమలు తెలీక, రెపరెపలాడే దీపాల్లా,
ఎవరి సొంతమూ కాని, ఈ అభాగితలు..తెల్లని కాగితాలు!
బాధతో, ప్రేమతో, ఆవేశంతో, ఆలోచనతో,
గునపాలు దించి, బీడు పెగలించి,
అక్షరాల విత్తులను విసిరిపోతే,
తలపు తపనల తడి ఆరబోతలో,
విరచిత రాతలు విలసిత లతలై,
అంకురించిన పదజతులకు పరిమళ జావళీలై,
లలితమమతల సఖితకు విరగబూసిన,
తెలుగు పూవుల తేనెల లిఖితగా,
అంతరంగాల జాడగా, ఆలోచనలకు నీడగా,
పొందికైన పేరికగా, మనసుకు మనుగడకు అద్దంగా,
వేదాలకు వేదికలుగా, నిర్వేదానికి నివేదితలుగా,
పుటగా ఒదిగిన పదబంధాలను కీర్తనలుగా,
సంపుటిగా ఎదిగిన కావ్యాలను యశోకీర్తికలుగా,
ఒనగూర్చిన ఈ తెల్లనికాగితములు,
భావములు పండించిన భాగ్యప్రదాతలు!
సువర్ణ సురేఖల ఈ సుమ ప్రపూర్ణ అక్షరాలు భిక్షనొసగిన
అన్నపూర్ణ!
కవి ప్రసవించిన ఈ రవి కిరణాలు,
గీతమాలికల ముంగిలికి రంగవల్లికలు!
ప్రవహించి ప్రభవించిన నాటి సంప్రదాయాలకు
పసిడి అల్లికలు!
ఏ భరణమూ సరితూగని, సరస్వతీ చరణాలు!
పారాణిగా రాసుకున్న కవి రాజులకు, రతనాల ఆభరణాలు!
పారాడి చదువుకున్న మారాజులకు, నిండు మనసుల
నీరాజనాలు! ఈ తెల్లని కాగితాలు..

★★★★★

గమ్యం క్రాంతికుమార్ మలినేని

అలుపెరుగని మీటలునొక్కి
అరిగిపోయిన మాటలు -
అర్ధరాత్రిని మింగేసిన
ఆకలేసిన సాయంత్రాలు -
తేలని కేసుల్లా మిగిలిపోయిన
వాయిదాలేసిన ఆనందాలు -
కలత నిద్రలోకి తెల్లారిపోయే ఉదయాలు
ఎర్రబారిన కళ్ళతో ఉషోదయాలు -
అరువుకేమైనా తెచ్చుకోగలవా
ఒక నిమిషం ఆనందం... -
ఆనవాలుపట్టి వెతుక్కోగలవా
నీదంటూ ఒక్క క్షణం... -
జీవితమంటే అర్థం కోసం
జీవితాంతం వరకూ
వెదుకులాట కాదు
జీవితం. -
మరలలేని దారిలోకి
ప్రయాణం మారకముందే
ఎటువైపో తేల్చుకో
నీ గమ్యం.!!

★★★★★

భావ వీచికలు ఎస్.కె.వి.రమేష్

మల్లెమొగ్గ

మనసు విచ్చిన ఆ మల్లెమొగ్గకు
ఓనమాలు నేర్పుదామని అనుకునేలోపే ఆ తల్లితీగ,
తా వలచిన తుంటరి తేటికి జాబు రాసి
అందరి మనసులను మెప్పించే
మేటి గదా ఈ మల్లెమొగ్గ.

★★★★★★★★

అమృతపానం

జీవితకాలపు అమృతపానం చేయడమంటే
ఏమిటో తెలుసా నీకు?
మనసులు మరిగినప్పుడు జారే
కన్నీటి చుక్కలను గౌరవించడమే.

★★★★★★★★★★

చిలిపితనం

విచ్చిన నా మనసుతో!
ముడుచుకునున్న తన మేనిపై
ఓ రాయి వేసిన నా చిలిపితనాన్ని,
అలల పెదవులతో ఆ గట్టు చెవిలో
గుసగుసమంటూ ఎలా చెబుతోందో విను
ఈ చెరువు.

★★★★★★★★★

అందం

అందం చూసుకుందామని
అద్దమంటి ఆ ఆకు చివర రాలుతున్న
నీటిబొట్టు లోకి చూస్తూ
ఆ అద్దానికే ఎంత అందాన్ని అరువిచ్చిందో
చూడా కిరణం.

★★★★★★★★

బడుగుజీవి

వాణి చిలకలపూడి

ఉలిక్కి పడే నిశిరాత్రులు,
ఆకాశంలో మెరుపుల కాంతుల, తూటాల చప్పుడు
ఎగసిపడే కెరటాలు విరిగిన హోరు
ఎరుపెక్కిన నింగికి గురిపెట్టిన కళ్ళు
చీకటి బతుకుల్లో వెలుగు నింపాలనే తాపత్రయం
ఒకటో రెండో కాదు వేలవేల నక్షత్రాలు
చీకటి మెరుస్తూ ఉల్కలై రాలిపడినా,
పోరాటం ఆగిపోదు
అడవి బాటలో నడిచే ప్రతి అడుగూ
నీడల్లో కలసి పోయి, చీకటిలోనే మిగిలిపోతుంది
సామాన్యుడి పాలిట శాపంలా,
అధికారం, ధనం ఉన్నవాడికి మాత్రం
మాటల తూటాలు పేల్చే మనిషైనా
నేల తల్లిని నమ్ముకుని బ్రతికే వాడైనా
కాయాకష్టం చేసుకునే వాడైనా
కన్పిస్తేచాలు ఎంత ఆనందమో
ఎందుకో తెలుసా?

గట్టిగా అడిగితే విప్లవకారుడని వెలేయడానికి
ఒంగి ఒంగి దండాలు పెడితే కాళ్ళ క్రింద వేసి
తొక్కేయడానికి
దోచుకోవడానికి, దండుకోవడానికి
చేసిన తప్పుల్ని నెట్టేయడానికి
ఒక అమాయకుడు దిరికాడని ఆనందం
జనారణ్యంలో ముసుగులేసుకు తిరిగే పెద్ద మనుషులు
నవ్వుతుంటారు నిన్ను చూసి,
చేతులు చాపుతారు, సాయంచేయడానికి కాదు
అధోఃపాతాళానికి తోసేయడానికి
స్కాముల్లో కోట్లకు కోట్లు భోంచేస్తే అది 'కుంభ'కోణం
దానికి శిక్షలుండవు, విచారణలు తప్పితే
సెజ్‌ల పేరుతో భూముల్ని దానం చేస్తూ
అందినంత దోచేస్తూ, దొరికినంత భోంచేస్తూ
తూటాలకు బలిచేస్తూ
కష్టజీవిని ఉగ్రవాదిగా చిత్రిస్తూ ఉండే నాయకులకు
శిక్షలుండవు, జే జేలు తప్పితే
నడిరోడ్డుపై సరికేసినా, పదిమందిలో యాసిడ్ పోసినా
శిక్షలుండవు, ఎన్‌కౌంటర్లు తప్పితే !! ★★★★★

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

తనదు కోపమే శత్రువు తనకటంచు
చేరి చెవినిల్లు కట్టుకు చెప్పినారు
ఆప్తులెందరో నాదు శ్రేయస్సు కోరి
ఐననేలనో రగులు కోపానలమ్ము

ఏమి యైనది మనసునకీ దినమ్ము?
ఏ ఘటన కోపశిఖను వెల్గింప జేసె?
ఏ ఘటన శాంతమును మరపింప జేసె?
శాంతమసహనములనేది సవ్యమిపుడు?

మన్నికైనది శాంతమే యెన్నడైన
సహనమును వీడ యోచన సన్నగిల్లు
తలపు తడబడ నెడదయు దారి తప్పు
ఎడద శ్రుతి తప్ప ప్రేమయునింకిపోవు

ఎవరో క్రోధకీలల ముట్టడించినపుడు
క్షమయు శాంతమ్ము వారింప జాలనపుడు
అమితసహనమ్ము నిష్ఫలమైన యపుడు
శత్రువైనట్టి కోపమే మిత్రుడగునో!

కమ్మ వాసనిచ్చు గంధపు వృక్షము
గొంతు కోయునట్టి గొడ్డలికిని
అవని లోన పెరుగు నవినీతి యీలాగు
సమ్మతమ్మొకపుడు క్షమకు హద్దు

*****

COMMENTS